

SMUTEČNÍ OBŘADNÍ SÍŇ ČESKÝ BROD

Stavba architekta Ludka Hanfa z roku 1958. Jedná se o první smuteční síň, na které se u nás po čase projeví principy západní architektury s ranými prvky takzvaného bruselského stylu.

V roce 2010 byla vyměněna okna a interiér byl vymalován, přičemž některé typické prvky vnitřní výzdoby byly bohužel odstraněny. V roce 2011 byla opravena střecha. V současné době se diskutuje uvedení stavby do původní podoby.

Stavba ve tvaru kubusu o čtvercovém půdorysu a s plochou střechou, jejímž základem je železobetonová konstrukce a výplňové cihelné zdivo. Konstrukčně i vizuálně je stavba pojata tak, že spodní část tvoří odlehčená pilířová konstrukce nese kubus z režného zdiva. Spodní část stavby je omítnutá a ze tří stran dělená pravidelným rozestupem vertikálně obdélných okenních otvorů. Vstup stejného rozměru jako okna je uprostřed pětiosého hlavního průčelí a kryje jej širší přímá markýza se zkosenými stranami. Postranní průčelí jsou rovněž o pěti osách. Horní větší část stavby tvoří mírně vystupující plocha z režného zdiva v omítnutém úzkém lisénovém rámcí. Při zadním průčelí je nižší omítnutá část stavby s technickým zázemím. Výraz stavby byl bohužel poznamenán nevhodnými novodobými výplněmi, zčásti i těžší plechovou střechou a přístavbou zázemí.

Z původního vybavení** v bruselském stylu se dochovaly kovové prvky od významného sochaře a kováře Pavla Krbálka a to vstupní kovová vrata se stylizovanými motivy křížů, v interiéru pak 16 atypových kovových stropních svítidel s motivy dvou jehlanů a rozměrná kovová plastika s motivy trojúhelníků a jehlanů. Výtvarně řešené kovové pruty v okenních otvorech byly bohužel odstraněny při novodobých úpravách.

Obřadní smuteční síň je architektonicky jednoduchá, geniálně promyšlená a tedy nadčasová stavba s unikátně dochovanými typicky bruselskými abstraktními prvky vybavení interiéru. Tato skromná, ale vznešená síň patří k nejhodnotnějším dílům poválečné sakrální architektury u nás.

NAVRHOVANÉ ZMĚNY

- rekonstrukce vstupní brány
- nové označení otevírací doby hřbitova, orientačního plánu území a instrukcí pro návštěvníky
- chodníky – celková obnova povrchu a kvality v návaznosti na architektonické řešení
- využít volná zelená prostranství v okolí stavby

- Navrhnout a vybudovat venkovní „pergolu“ podél budovy smuteční síně, Objekt by neměl být napojen na architektonicky cenný objekt, ale pouze na novodobou přístavbu. Svými proporcemi, materiálovým řešením a orientací by měla citlivě navazovat na smuteční síň. Krytý venkovní prostor by měl poskytovat venkovní zázemí pro smuteční hosty v podobě velkého minimalistického pultu/ stolce, který by sloužil pro vystavení fotografií, zapálení svíček a poslední přípitek na uctění zesnulého. Tyto požadavky vyplývají z dlouholeté zkušenosti z průběhů smutečních setkání.
- Vybudovat veřejné WC pro návštěvníky hřbitova v pohledově kryté části objektu smuteční síně, přístupné v otevírací době hřbitova.

REKONSTRUKCE BUDOVY

- Najít a zkompletovat původní stavební technickou dokumentaci
- Navázat v rekonstrukci na materiály, které byly v původním architektonickém řešení.
- Výměna vstupních dveří za vhodnější model
- Navrácení subtilních oken, které byly v původním architektonickém řešení

Zvážit možnost, zda by se do prostoru síně mohlo vstupovat ještě dalšími dvěma „francouzskými okny“ Při velkých obřadech je smyčka smutečních hostů procházejících malým prostorem rušivá a celý obřad je pak ovlivněn ruchem u úzkého vchodu. Přeměnou dvou oken na další vchody by řada smutečních hostů předstupovala přímo před pozůstalé a po kondolenci by opět odcházela druhou stranou pod venkovní pergolu. Také by se tím vyřešil bezbariérový vstup do síně. Tato úprava by předpokládala vybudování širšího chodníku po stranách budovy a samozřejmě navazovala na komplexní úpravu okolí celého okolí smuteční síně.

Nová výmalba prostoru smuteční síně. Architektonické členění stěn napovídá, že původní barevné členění hlavní místnosti souviselo s plastickým vystouplým překladem nad okny. K této myšlence by jsme se měli vrátit i v novém konceptu rekonstrukce,. Plastická římsa měla v sobě integrovanou i lineární světelný zdroj, který během obřadu nasvěcoval horní prostor, Tak vznikl dojem „duchovního“ prostoru, který byl metaforicky oddělen od spodní části s pozůstalými. Tato myšlenka vložena do architektonického řešení budovy je za mne velmi cenná a unikátní. Světelná linie osvětlovala zároveň signifikantní plastiku v průčelí sálu. Drobná světla ve zjednodušeném designu ptáků jsou součástí celé filosofie objektu.

Podlaha – posoudit nakolik je současná podlaha autentické s původním návrhem, V prostoru katafalku se znatelné poškozená a spravování podlahy. Bylo by vhodné alespoň tento prostor zrekonstruovat a vyměnit podlahovou krytinu.

INTERIÉROVÉ VYBAVENÍ SMUTEČNÍ SÍNĚ

- Samostatná křesla ponechat pouze v první řadě, kde rodina přijímá kondolence a ostatní hosté kolem nich procházejí
- V dalších řadách bude vhodné instalovat pevné lavice s opěradlem kotvené k podlaze pro smuteční hosty, Mnoho samostatných židlí vytváří hluk při vstávání a průběžné kondolenci.
- Obnovit - řečnický pultík, stojan na fotografii zesnulého, stojany na svíčky
- Katafalk – najít elegantnější model, nebo kvalitnější provedení
- Textilie – sametové závěsy, výkryty a opony vyměnit a sladit barevně do jemnějšího akordu barev - nyní černá a vyrudlé bordó.
- Květinové dekorace – protřídit a obnovit
- Zrevidovat reflektory, které nasvěcují rakev při smutečním obřadu
- Zrekonstruovat pracovní zázemí pro personál – regály za oponami, úklid atd.

ZÁZEMÍ PRO RODINU A POZŮSTALÉ

Zázemí pro pozůstalé vzniklo dodatečně. Vchod do těchto místností obsadil jedno z polí souměrných oken. Bylo by dobré obnovit rytmus a souměrnost, Jedna možnost, která se nabízí vytvořit stejně velké skleněné dveře nebo utopit vchod do malé místnosti, aby se obnovil pravidelný rytmus členění dolního parteru budovy

Celkově předělat interiér místnosti pro pozůstalé na útulnější prostor

